

SETMANARI POPULAR HUMORÍSTICH Y LITERARI
Deslligat de tot partit polítich

SORTIRÁ CADA DISSAPTE

ENCÁRRECHS Y CORRESPONDENCIA.—MOLAS, 24, ENTR.º, 1.ª

Número solt 5 céntims
 Atrassats 10 céntims

SUSCRIPCIÓ: Un any 3 pessetas.—Mitj any 1'50
 Los suscriptors del interior, rebrán lo folleti encuadernat

Un llegidor del «Ciero»

Un de tans

Mireu si 'n son de ruchs los de la Veu... fa tres dias que s'equivocan ab las cabeceras.

Un que no s' preocupa per la Patria pero s' ocupa per la *idem*.

PENULTIM FOLLETÍ DE **CABORIAS**
 SEGON FOLLETÍ DE **L' ESTRENO DE LA PRIMERA OBRA**
 Ó APUROS DE UN AUTOR NOVELL

LA SETMANA

Ahir en vista de que nostre company *Montbar* no 'ns portaba la seva tasca, ó siga la setmana, anarem á visitarlo en sa propia casa y 'l trobarem tot embolicat dientnos sa familia que desde 'l famós cop d' ayre de que estan ya enterats nostres llegidors, no podía parlar per ordre *facultativa* y que per lo tant tampoch lo deixaban escriure.

Esperém pues que nostres llegidors unirán sas oracions á las nostras á fi de que torni la salut á nostre company y que no 'ns fassi passar gayres setmanas sens poder assaborir sos xamosos escrits.

Procurarém cada setmana posarlos al corrent del estat de salut en que continuhi 'l malalt.

CRONICA HUMORISTICA

CUENTO PER LA JOVENALLA

I

Fa del cuento uns trenta sigles que la Siria tingué un rey alt, farrenyo, ben plantat ab barbas fins casi als peus, que tenía una filleta d' uns divuit anys tot lo mes; de figura distingida; hermosa com es lo cel, la boca tota ambrosia, uns ulls grossos com llonguets, un nas com un nas de grega, é igual que nacar las dents; es dí un total de figura com no s' en veuhén may mes. Lo rey-pare contemplaba ab gran goig son rostre bell y pensaba y l' hi dolía prepararli el casament; mes la lley d' aquella terra podía ser molt crudel mes tenía que cumplirse que per algo ell era 'l rey.

II

Crida un jorn dintre sa cambra cuaranta mil escuders perque seguissin lo mon celebrant lo ver talent

y la molt gaya hermosura d' aquell tros de lo cor seu y seguit, de llunyas terras van vení á mils pretendents de l' hermosa princeseta; mes á tots feu lo present d' una molt grossa carbassa adornada ab bells ramells. Perque l' amor que 'l seu pare buscaba á aquells jovincels ja 'l tenía la princesa ab un guapo patje seu.

III

Entre aquells que pretenían l' hermosa filla del rey va venirne un princep moro qu' era un mágich de poder tant qu' al veure 'l cruel despreci d' aquell tros caygut del cel va jurá fera venjansa y ho cumplí aixís al poch temps. Per sas arts y malefícis una nit de lluna al ple va entrá al palan de l' hermosa causant de son ver torment. Va trobarne la princesa en lo finestral mateix de sa cambra, que parlaba ab lo patje estimat seu. Ple de rabia ne conjura

tots los diables del infern
y princesa y patje 's tornan
pedre marbre en un moment.
Satisfet lo moro llensa
sa rialla ab fer plaer.

Al matí quant se llevaba
tot joyós de Siria 'l rey,
va trobá dalt la figuera
un' estatua com la neu
y al finestral á sa filla
com el patje blanch també
y al cridarla, á sas espatllas
sent la ronca y torva veu
d' aquell moro que somreya
com un diable del infern

que l' hi diu. Mira á ta filla
ab son aymador la tens
no creguis que 's desencanti
puig que dingú 'l meu poder
pot tenir ni tindrà may
y jo no vull ni podré.

—Miserable 'l rey l' hi crida
—Es inútil, diu, adeu,
y 's clava 'l pit sa gumia
quedant mort en un moment.

y colorin colorado
el cuento se ha acabado.

BOCA CECA.

La Torre dels Pardals

No vull ferte lector estimat una descripció d' arqueologia ni molt menos pintarte 'ls amors d' un parell d' héroes novelescos Molt al contrari; la meva idea tant sols es descriuret lo mes breu possible lo cor d' en Tomaset d' Argelaga, teixidor de las cuadras de can Sert.

Ja veus com m' aparto de las bulliciosas fantasías!

La torre dels pardals, situada un poch mes amunt de Guinardó, era una d' aquellas *casas de comida*, refugi de trevalladors tots los diumenges á la tarde.

¡Qu' en tenia de fama aquell conillet en salsa qu' els guisaba la Tresona! Aquell xup, xup, que feya quant era dins la cassola semblaba que volia dir: «¡Apa noys, esmoleu un xich las dents qu' aviat me portarán á taula!»

Ab poch quartets pasaban la tarde y eran tant felissos...!

En Tomaset Argelaga no podia faltarhi may. Ja podia plourer: ja podían caurer tots los llamps del cel. ¡Avans que tot era el seu *recreyo*!

Quant ell arribaba ni un ministre ha tingut may tants saludos. Tothom el coneixia: pero aixó sí, al entrar els seus ulls no mes se dirigian á la cuyna. ¡Estaba ansiós de saber l' estat de la vianda!

Un cop havia lograt lo seu anhel ell era l' únich en aquella casa que tenia la paraula.

¡Qu' embabiecats los seus companys! ¡Estich segur qu' estavan més contents sentint los discursos que 'ls hi feya que no quant els hi dona la setmanada l' amo!

Aquella tarde en Tomaset després de enterarse per la Tresona de com estava 'l *guisado*, va dirigirse á un dels seus companys dihentli:

¡Me caso ab el mon! ¡No saps lo qu' em passa Pepus? Estich mes trempat que si m' haguessin apujat el jornal. Fignrat qu' el noy gran, el que se 'm va casar ab la Quimeta del Petit m' ha fet sapiguer que 's pare.

Quina satisfacció la meva quant m' han portat aquesta nova. ¡Ja soch avi!

Creu que desitjaria qu' el meu net ja tingués alguns anys á sobre sols per endurmel á las festas y ferli tastar aquest be de Deu qu' ens guissan per 'llá dintre. ¡Qu' en soch de ditxós! *La de casa* fins li queya la baba quant ha sapigut la noticia. Creume que si una satisfacció he tingut en aquest mon ha sigut aquesta.

Al arribar aquí la Tressona surtía de la cuyna ab la cassola á las mans y posantla sobre la taula, en mitj de la cridoria dels concurrents, s' assentaban apresurats per veure qui fora 'l primer de tastar aquella sustancia.

Después un *xarrich* qu' apenas contaba catorce anys els umplía 'ls porronets d un vi picant que per ells alló eran las penas del purgatori y no 'n vulguin mes de tabola y xarrameca.

Lo diumenge següent en Tomaset no va anarhi.

Qué li podia passar? Los seus companys neguitosos comentaven la seva ausencia com una d' aqnellas cosas impossibles.

Qu' es estrany! se deyan los uns ab els altres. ¡Potser li ha passat alguna cosa!

Res d' aixó: en Tomaset aquell día estava de dol.

Se li havia mort l' única ditxa que havia tingut.

¡Lo seu net!

Deu no va voler que disfrutés las caricias joganeras del seu avi y s' en va endurlo de la terra.

Pobre Tomaset! Com ploraba! May mes desd' aquella fetxa ha tornat á la Torre dels pardals! Per ell s' han acabat las alegrías.

Prou la gent s' escarrassa en donarli esperansas per un altre, pero ell... ¡cá! .. tossut com sempre.

La seva idea es aquesta. Si Deu m' ha robat el primer, alguna n' he feta per que així 'm castigui. ¡Quant mes m' hauría estimat qu' en lloch d' ell se m' hagués emportat á mi, me caso ab el mon dolent!

B. M. FONT

EPITALAMI

Deu vos do, jove parella,
En vostre vida novella,
A dolls la felicitat.
Ab més unió cada dia,
De dugas ánimas sia
Una sols la voluntat.

Regnanthi un amor puríssim,
Feu de vostre niu dolcíssim
Un jardí sempre florit.
Sent la llar font de delícies,
No cerquéu ditxes fictícies
En el mundanal brugit.

No us afalaguin, traydores,
Veus del mon encisadores,
Ab sa exquisida dolsor:

Llurs promeses de ventura
Son mentida, y sa dulsura
Metzines pel pobre cor.

Lluny de plahers y follies,
Deixéu esmunyir els dies
De la llar al suau recés:
Aixís, de la fe jurada
Al peu de l' ara sagrada,
El llas s' estrenyerá més.

De vostra amor y tendresa
Mantinguéu la flama encesa;
May de la passió 'l foch viu:
L' hermós sol de primavera
Dóna escalfor falaguera,
Mentres crema 'l sol d' istiu.

ENRIQUETA PALER Y TRULLOL.

Carta de... la Cort

III y última

Amich Boca ceca: Veig segons en la carta diu vol rentarse ab molt motiu las mans puig causa mareig parlar sobre si 'l *Fulano* farà avuy aixó ó alló: crech que te molta rahó, fem donchs el paper de *tano*. Tant me fa qu' en gran manera aumentin contribucions com tassin proposicions per en Pau com per en Pere. M' he convensut de qu' avuy per desgracia de l' Espanya el que te més quartos guanya sino s' en va de la *muy*. No 's deixan dir las vritats regnan solsamenl las farsas] nosaltres fem de comparsas y paguem els plats trencats. Prou me creya poder viure satisfet, tranquil, content, sens pensar en cap augment no més qu' en menjar y riure. Poch me pensaba al fugir d' aquell poble 'n que vivia qu' ara 'ls pensaments tindria si fá ó no fá com ahir. Ja estich cansat de manolas, d' aquells xulos presumits que casi totas las nits

arman grescas y tabolas. No vull sentir d' ells parlar puig ja que s' en va á la Meca, Senyor Boca, jo á la Ceca fugiré sense tardar. M' han dit qu' era bon país qu' els governants son molt bons. que no gastan pretencions y que tothom viu felís. Veurém donchs que tal me vá y com me 'nirá 'l viatge puig respecta del llenguatge ja se dir: ¡*jamalaja!* Si un día puch y no es lluny la Ciutat en que viurá vindré y de mi sentirá unas vritats com el puny. Las festas molt aygualidas d' aquí Madrit han sigut bastantli dir qu' ha plogut dugas setmanas seguidas. Prou certa cosa volia relatarli aquet correu més m' ha detingut lo seu contingut del altre día. No dihem res! fora rahons! ja li diré allí á la Meca si com diu s' en va á la Ceca lo seu amich Pau Llardons.

Per la copia

PAU ROSÉS.

Madrit 25 Maig 1900.

A LA VORA DEL FOCH

En una acusació criminal.

Jutje.—Com se diu vosté.*Acusat.*—Jo.—Juan Nolé y Porta.*Jutje.*—(Que no ho sent be). Cóm? que no m' importa?... ¡Cóm se diu!*Acusat.*—Ja li hi sem dit. Juan Nolé y Porta...*Jutje.*—(Enfadat y tocant el timbre). Surti vosté desseguida y veurém si no m' importa.

En una causa criminal.

Se presenta á la sala un infelís que no es lo primer cop que si deixa veurer per lo mateix motiu en lo banch dels acusats.

Jutje.—A vosté ja 'l conech .. ¡ve molt sovint per aquí!

Acusat.—Mes si veu á vosté que hi ve cada día.

GLOBULIS Y MANIA

HISTORICH

Uns aficionats representaban en un poble de fora un drama d' aquells de *capa y espada*: quant en un de sos actes lo traydor perseguit per algú surt y s' amaga darrera un arbre (la decoració representaba un bosch).

—*Es inútil; en vano es perseguirte, no se le encuentra en ningnna parte,* exclamá lo galan que sortí pochs moments després.

¡*Es á darrera l' arbre!* se sentí una veu del públich que deya: la cual motivá tant disgust al que representaba que digué dirigintse á la veu: «¿Ja ho sé, home, ja ho sé; que no veus que fem comedia?»

P. R.

Un jove aná á examinarse de Doctrina pera casarse y ab lo Sr. Rector hi hagué 'l següent diálech.

—Quants Deus hi há?

—Tres.

—T equivocás.

—Ay no cinch.

—Tampoch.

—Te rahó sis.

Y vegent lo Sr. Rector que no acertaba en una pregunta tan fácil li digué donantli una doctrineta.

—Mira noy repásala una miqueta y quan la sápigas més torna que t' examinaré.

Al sortir lo jove de la Rectoria trobá á un amich que també anaba á examinarse y li digué.

—Ja sabs be la doctrina?

—Me sembla que sí.

—Mira que 'l Sr. Rector es molt serio y volt que la sápigán molt bé.

—Me sembla que lo que 'm preguntí li contestare bé.

—A veure si sabs lo que me ha preguntat á mi. Quants Deus hi ha?

—Un sol Deu tot poderós.

—Ja estás tú ben fresch no t' aprobará pas.

—Perque.

—Molt sencill, perque jo ni donaba sis y no 'ls ha volgut y veyas si s' accontentará ab un sol que tú ni donas.

Y PESETAS.

DE TOT ARREU

Lo diumenge passat en lo teatro del Centro Moral de Gracia tingué lloch la representació de la xistosa comedia de D. Albert Llanas «D. Gonzalo ó l' orgull del gech» rebent molts aplausos los que la representaban y que sortiren á rebre al palco escenich junt ab l' autor que en un dels intermedis llegí un xamós cuento que feu la delicia del públich. Per fi de festa se representá «Una dona á la brasa». La concurrencia escullida.

— Antes d'ahir en lo teatro del Circol Barcelonés d'Obrers tingué lloch baix la direcció de D. Juliá Campós la execucio del drama «L'avaró» y la pessa «L'últim inglés», essent molt aplaudits los joves Campos, Bertrán, Navarro, Lluís, Majó, Ribas, Granollers, Uriós, Espinet y Carreras.

Per los días de Pascua están anunciadas las obras «Víctima del masonisme» y «El antropófago». Demá 's repetirá la mateixa funció á la tarde.

— Demá á la tarde en lo Patronat del Obrer se posarán en escena lo drama en vuit actes y en vers «Genoveva de Brabante» corrent la direcció á cárrech del Sr. Cuspinera.

— Nostre constant coloborador Rvnt. Joseph Espel ha obtingut en los *Jochs Florals* de Lleyda lo premi ofert per en Frederich Renyé. Rebi nostre coral felicitació.

DE FORA

Copiem de la «Veu del Vallés»: En la Associació de Católichs (de Sabadell) se posá en escena lo diumenge día 13 el drama en 3 actes «Carlos de Viana» y seguidament s'hi estrená la pessa de nostre particular amich D. Francesch Pradell, titulada «Lo gos de presa».

Encara que no ofereix novetat, hi ha en ella algunas escenas molt ben desenrotlladas. També hi abundan els xistes de bona lley, lo que fá que entre aquestos y las situacions verdaderament cómicas que de quan en quan s'hi veuhen, el públich hi rigui y arrenqui en aplaudiments espontanis.

— En lo Teatro de la Academia Josefina de Sarriá, antes d'ahir festa de la Assenció després d'una sinfonia executada al piano pel soci Sr. Gallés se representá per los senyors Castells, Fábregas (F.) Forcadell, Juliá, Ribes y Torrella lo drama «L'avaró» y la pessa «Los grills de las sebas» essent molt aplaudits per la nombrosa concurrencia.

— En los días 18. 19 y 20 en la católica població de Torelló se hi celebrá un solemnísim triduo de desagravis predicant los Rvnts. Dr. Joan Bove y Salvador Basone Pbres. A tots los actes ab gust podem comunicar que hi assistí l' Ajuntament. Nostra felicitació al mentat poble.

— En lo Centre Católich de Sant Boy se hi celebrá lo diumenge passat lo celebrat drama «Los moneders falsos» essent molt aplaudits los joves Tarragó, Nebot, Vallés, Costa Viladoms, Callis y altres.

Espurnas

C'ada día penso jo
qu' el mon mes s' está espatllant,
pero també estich pensant
¿p' el mon l' home ja es prou bo?

—
Qu' es la vida 'm preguntabas
y respondret no volía
mes tant y tant cada día
ab la pregunta tornabas,
qu' al últim molt seriament
vaig dirte: ¿Qu' en treuré ara
de dirtho, si no ho sè encara
puig tots pensém diferent?

P. U ROSÉS

CORRESPONDENCIA

Joan Riba Pbre. Queda suscrit.—
J. V. E. Estranyo molt que 's deixes de publicar la resenya; sería distracció per lo que l' hi agrahirem que continui. A. de B. Castro, M. B. M. *Gat-vell* y *El Canari* Al torn.—Jaume Alegri y Francesch Bertran. Ho aprofitarem arreglat.—J. R. y Brisa. Ab una mica de cuidado poden fer porque tenen un algo acceptable.—Manel Vila, Abras, Aruaf, Lleal.—J. B. Punt y Coma, Sol y Lluna.—Vallvona. Aprofitarem algo *Lombard, Ra, Ri, Delgar. Mam, Ram, Rizal, Sinevado* Montané.—Es molt fluix.—Molíst. Rebut l' import del segon semestre.

PASA TEMPS

*

Cualitats de las lletres

¿Quina es la lletra més balladora?

La J.

¿Y la que va més á la professó?

La H.

¿Y la més aduadora?

La B, tot lo trova molt bé.

¿Y la que sempre s' enganya?

La R, sempre s' erra.

¿Y la més embustera?

La T, sempre diu *te* y no dona *res*.

¿Y la que fa més llum?

La I, sembla un ciri encés.

Gat vell (R. V.)**Targeta**

[Lola Brose Centileri]

Formar ab aquestas lletres lo títol de un drama Católich Catalá en 3 actes.

N. contra P.

*

*La solucio en el número próxim.***SOLUCIÓ AL NÚMERO 14**Logogrifo numérich.—*Marcelino.*

SERVEYS DE LA COMPANYIA TRASATLANTICA DE BARCELONA

Duas expedicions mensuals á Cuba y Méxich, una del Nort y altra del Mediterrani.

Una expedició mensual á Centre América.

Una expedició mensual a Rio de la Plata.

Una expedició mensual al Brasil arribant fins al Pacífich.

Tretze expedicions anyals á Filipinas.

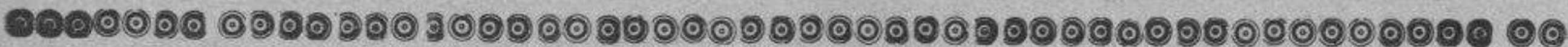
Una expedició mensual á Canarias.

Sis expedicions anyals á Fernando Poó.

156 expedicions anyals entre Cádiz y Tanger arribant fins á Algeciras y Gibraltar.

Las fetxas y escalas s' anunciarán oportunament.

Pera més informes, acudeixis als Agents de la Companyia

LLOMBART GERMANOS

Fábrica de llibres Comercials, Mostruaris, Facturas y demás treballs del ram. Secció especial per la encuadernació de Missals y llibres monumentals de Cant-Plá.

Casa oberta en lo any 1871.—FORN DE LA FONDA, 4, travessia del carrer Tarrós

Per mes comoditat dels nostres clients 'ls models dels llibres 's prenen á domicili

Francisco Badia, impresor Doctor Dou, 14.—Barcelona